

Скжперникътъ и гостилничарътъ.

Японска приказка.

Имало нѣкога единъ много богатъ човѣкъ. Той билъ такъвъ скжперникъ, че никога не създавалъ удоволствие нито на близкитѣ си, нито на себе си. Нему се ядѣло печена риба, но никога не се решавалъ да си купи, а обѣдвалъ само оризъ. А за да му се оследи повече ориза, ходѣлъ въ съседната гостилница и тамъ унищожавалъ сухата си порция, подслаждана отъ прѣскащия се отъ кухнята дѣхъ на печена риба.

Гостилничарътъ се много ядосвалъ на скжперника, който идвалъ всѣки день, безъ да поржча нѣщо и веднажъ му написалъ една порядъчна смѣтка и му я представилъ.

— Господине, отъ дълги месеци вие храните тукъ вашия носъ. Сега платете ми, което ми дължитѣ.

— Добре, — отвърналъ усмихнатъ скжперникътъ. — Ще ви платя веднага. Жено донеси ми голѣмата кесия, — казалъ той на жена си.

Гостилничарътъ се много зарадвалъ, че скжперника се оказалъ толкова благо-разуменъ, защото той не очаквалъ, че ще му плати безъ възражения и почналъ дори да се укорява, че надписалъ много въ смѣтката.

Жената донесла кесията.

Скжперникътъ я взелъ, раздрусалъ я силно и попиталъ:

— Чувашъ ли какъ звѣнтятъ паритѣ.

— Да, — отвърналъ засмѣно гостилничарътъ.

— Е, тогава платихъ си. Дѣхътъ на твоята печена риба се плати съ звѣна на моитѣ пари.

Прев. Е. Чичовска.